

પવિત્ર લીલાવતી

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર સયાજીરાવ મહારાજાશ્રિત
શ્રી દેશી નાટક સમાજને લજવવા સાર

રચનાર

અધ્યાપક કેશવલાલ શીવરામ

છપાઈ પ્રસિદ્ધકરનાર

અધ્યાપક મોહનલાલ કેશવલાલ

તથા

અધ્યાપક જયંતીલાલ કેશવલાલ.

અમદાવાદ

આવૃત્તિ ૧૭ મી

પ્રત ૫૦૦૦

અમદાવાદ--પાનકોરને નાકે એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. હાલ્દાભાઈ ભીખાભાઈએ છાપી.

સંવત ૧૯૭૪ ના માહા

સને ૧૯૧૮ ના ફેબ્રુઆરી

ક્રીંમત ૦-૨-૦

(બે આના)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુવ્રમાંક ૭૫૦૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પવિત્ર ભગવાન - ગાથાને

વિષય ૬-૧૨-૯

શ્રી

પવિત્ર લીલાવતી. નાટકનાં ગાયનો

શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર સયાજીરાવ મહારાજાશ્રિત
શ્રી દેશી નાટક સમાજને ભજવવા સાર.

રચનાર

અધ્યાપક કેશવલાલ શીવરામ.
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

અધ્યાપક મોહનલાલ કેશવલાલ
તથા

અધ્યાપક જયંતીલાલ કેશવલાલ

અમદાવાદ

આવૃત્તી ૧૭ શ્રી

પ્રત ૫૦૦૦

મદદાવાદ—પાનદોરને નાકે એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. હાદ્યાભાઈ લીખાભાઈએ છાપી.

સંવત ૧૯૭૪ ના માઠા

સને ૧૯૧૮ ફેબ્રુઆરી

કિંમત ૦-૨-૦

(બે આના)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સંસ્કૃતિ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૫૫૬

આ નાટક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એક્ટ તથા હાજીસ કૌપીરાઈટ
એક્ટ સને ૧૯૧૧ મુજબ પ્રસિદ્ધ કર્તાઓએ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે
માટે તેમની લેખીત પરવાનગી વગર કોઈએ છાપવું
છપાવવું વેચવું વેચાવવું તથા બજાવવું,
બજાવવું નહીં.

શ્રી સંસેનર પાર્શ્વનાથાય નમઃ :

શ્રી પવિત્ર લીલાવતી નાટકના ગાયનો.

મંજળાયરણ.

નદી—

૧

અહીં શ્રી શંખેશ્વર સ્વામી, છો અજરઅમરઅંતર્યામી ઓ;
પાવન થઈ પદ પંદજ પામી, નિત નમન કરું નિર્મળ નામી
અમર નિકર બૂચર ખેચર, નરત કરત, હરખ ધરત,
અરમ સરત, તરત વરત જય જય જય, ઓ—
શિવસુત કેશવ કૃત ગુણગ્રામી, જે પવિત્ર લીલાવતી જગ જામી
વેશ્યાતું વ્યસન, તજવું તદન, પંકિત પસન સિયળ વસન;
સજન સજવું નાટકં ભજવું જય જય જય—ઓ.

આનન્દી—

૨

લીલાવતી સમ પ્રિય પતિને તું, રતીમતિથી વસ કર્યને;
નાટકની તું નિપુણ નાયક, કર્ય નાયક નટવરને;
રણ્ય જસજરને વિજય ધ્વજા કર ધરને.

(નેપથ્યમાં)—

૩

આમ કામ સેના તું, વિરહાનળથી વ્યાકુળ થઈ વાર;
નદી—આ વાણી વેશ્યાની, કાણી અહીંથી શિષ્ય જવું સાર

અંક પહેલો.

કપટકળા—

૪

અનંગ રંગને ધરજે.

વિગ્ધાનળથી વ્યાકુળ થઇ વકતી અંગ રંગને ધરજે—

ખાનપાન ગુણગાન રનાનનું બાન નહીં મન અંગ;

કીચા કાલ ઉપર લલચાણી, આગસ મરડે અંગ—રંગને

કામસેના—જાણી તને અજાણી રચાણી પુછે પ્રેમ પ્રસંગ;

મતિ કેવળ મેળવ મન મોહન.....

કપટકળા—.....આ તન તણુ તમ—રંગને.

કપટકળા—

૫

અરરર આવ્યો જખરે જવર આજ.

કામસેના—શું બોલાવી લાવી ? વાલમ વૈદરાજ—અરરર—

કપ—પટ તપાસી નાડી, પ્રેમ પેટી ઉઘાડી જડી સુંઘાડી કુવાડે જસકાજ
સ્નેહ કુસુમ મઠરંઠ લગાડી, ઠંડક પનાડી રમાડે રસરાજ. અરરર

કામસેના—

૬

મદન પડ્યો કેડેરે (૨) ધણી ગબરાઈરે—મદન—

મન હસતી મસ્તીમાં આવ્યો, માવત અંકુશ કપાંદરે—મદન—

કોક વિચીક્ષણ વિણ વિવ્હળ કું, તુજ મન ગાંડી ગણાઈરે—મદન—

જો સ્વપ્ને સંજોગ બને તો, પોદુ પસંગ કુલ છાઈરે—મદન—

નિંદ્રાપણ પ્રિયવીણ નવઆવે, કાળજડામાં ચાય કાંઈ કાંઈરે—મદન—

કપટકળા—જળાપો ન કર બાળારે (૨) વિચારી કાંઈરે—જળાપો—

અપરીત મણિકાને આ કરવું, એમાં છે આપણી કમાઈરે—જળાપો—

કામ—જોખનપુર તણાઈ જવાની, સ્વારથ સમજ સગાઈરે—મદન—

મુમતિ—

૭

સણુ સજ્જન સંધ્યા સમય જોલને સાર,

ફરવા આખ્યા શંકરો જવું ક્યાં ધાર્યું;
સ્વર્થદત—અવલોકો હંચું આમ અપ્સરા આ છે,

ચિત લોકાકરણ કરે અમક ચતુરા છે,
સુમનિ—આ અમક પુતળી લોક પુરપને ખીચે;
સ્વર્થદત—દ્રષ્ટિ અમૃતથી સ્નેહ ખીજને સીચે.
સુમાત—એથી ઉગ્યો આશા તરવર અંતરમાં.

ફળ મૃદુલ કરણ હિમુક થયો આ કરમાં;

કામસેના—

એ સાહેબી, ચાખ્યા પેલા અલખેલા તું મુજને મેળવ, એ વાલમ બેલા
મુખને મટકે લોચન લટકે, ચતુર વિચીક્ષણ ચાળે ચટકે
શું એ મટકે કેમ ન અટકે, રમકે અમકે હમકે. આ.
કપટકળા—ગણિકા થમને ચા નહિ ઘેલી, મન મોહનની વાતો મેલી
પૈસાને સંધરે તું પહેલી, ચડપ, ઝડપ, સડપ તું.

કપટકળા—

આશું આશું કે એમાશું આખું આખમાં,
આલી આ ચાલી ખાલી નીસાસા નાંખમાં;
પર નર ખરતું જર જીવન હું હરણ કરણ ફરિયાર,
વાનર મમ મ્મે કંઈક નચાવ્યા, તરવરને નિચાર, આશું.
મમ અક્ષર આગળ પાગલ એ, આમ કરું અભિન,
ખાઈ ખાસડાં ફુકમ ઉડાવે જાસ થઈ નિશ્ચિત; આશું.
કામ—ખર કે વાનર સમ નહિ, એ નર કામ કુવર અવતાર;
તું પાગલ નહીં નહીં પાગલ એ અલી નહીં પગ ધરનાર;
આવું અણપટતું મુજ આમળ જુડી બાખમાં
કપટ—વિષવ વિષ મય મધુર વચનથી, લલચાવુ એ લાલ;
પેપટ સમ પટ પકડી પુર, કપટ પાંગરે ફાલ. આશું.

કપટકળા—

૧૦

ઐ અલખેલા આવો, આવો, આવોને પ્યારા લાલ;
તલસેછે, તલસેછે, વલસેછે, તલસેછે તલસેછે તમને ઐ. ઐ૦
આપના નામનો જાપ જપે, રમર તાપ તપે તન આતુર આલી
પ્રાણીની હાથ સુખલુ યશે, મહી પાણી છવાડીએ ચાતુર આલી.
કામ છે કામ ભરો હમ આમ, સુકામની વાડી આ રક્કડ ફાલી.
અમૃત ક્યારી નાજુક નારી, નીરખી હરખો નાથ;
સેઠ સ્વિકારી કરો તમારી, સુખી થશો તે સાથ.
અવધારીને અરજ અમારી. ઐ અલખેલા—

સુમતિ—

૧૧

પ્રેમ વચન સરથી મન વિંધી, રનેહ માંકળી સજડ જડીરે
તીરછાં નયન કરે તન તાણે, પ્રિય વિતવૃત્તિ કેદ પડીરે. પ્રેમ.
આ ગણિકા મમ મન મૃમ ઘેરી, ખમ્મવા દે નદિ જોખ ખડીરે પ્રેમ.
સત્ય શિયળ નિતિ સંહારણ, મદન ફાળ ચોતરફ અડીરે; પ્રેમ.

કપટકળા—

૧૨

સુકી રક્કડ રમણ રમીલા, જાના આના છેલ જખીલા;
લાલા ચાલો રંગમાં, વિષય જુજંગમ વિષ હતારી.
આપ કરો ઉપગાર હગારી, અમૃત જાંટો અંગમાં,

કામસેના—

૧૩

આવો આવો અલખેલા છેલા આ ખડી,
મારા પ્યારા ન્યારા મુંકું નહી આ પાપડી;
મદન રીપુ મરદી મન મોહન, મુંદર તન આપો આલીમન
ચતુર પરસ્પર લાઇએ મુંબન— આવો.

વિરહ ખીમ હવે નાથ નિવારો.

કપટ—સંકળ કરો સંસાર તમારો.

કામ—મુકીને ખટપટ આપ પધારો.

આવેલ

કપટ—ઠાલી ઠાલી આ ઠાલી તને કું ચું નહી,

કામસેના—

૧૪

મારો પાવન કરીયો પલમ પ્યારા પ્રાણનાથ પધારી;

રમ્યા રસિક રસિકાથી રંગ, વિરહ દુઃખ નાથ નિવારી.

આજ ઉપજી થીતળતા અંગ, મને સ્વામી નાથ સ્વીકારી;

સરસ્વતી સોહામણી, પુરણ અંદ્ર પ્રકાશ;

મંદ પવનની લેહેરમાં, બહાલા વિલસોછો વિવિધ વિલાસ. પ્યા.

અંતઃપુરમાં જોઈલા છાના રાખું છેલ;

કપટ—આ રતીને રતીપત્ની તમે, રમી રસિક કરો રંગરેલ;

કામ—તન મન ધન અર્પણ કરી, રંજન થઈ દિન રાત;

હાજર રહીસ હજીરમાં, પ્રભુ અવર પુરૂષ ભાત તાત. પ્યા.

મુખતિવિલાસ—

૧૫

પ્રિયા મારીરે પ્રાણ થકી તું છે પ્યારી,

માલ ગુલાબીએ ખીંદ ખીરાળે, મૃગમદનું મનોહારી, પ્રિયા,

કનક કળસ કૃય કંચુકી કસીઆ, સ્પર્શ સદા મુખકારી; પ્રિયા,

નિરૂપમ નારી તને નીરમાવી, હર્વશી મર્વ ઉતારી. પ્રિયા,

રોજ રહીશ તુજ સમીપ રસિકી, સ્વજન સંબંધ વિસારી, પ્રિયા

મુખતિવિલાસ—

૧૬

બેલી કેમ કરે છે બેલાઈ, મુકી મુકી તારી અવરાઈ, શું મુંઝાઈ મેલી;

કામ—રનેહ સસ્ત્રે વિંધાઈ ચિત જોરથી મુંઝાઈ;

લ્લાઈ લુછને લુટાઈ, મુઝો મદન કરે કહાઈ;

મુખ—રહીલી રહીલી જામ શું રંગાઈ જાનીરે જાનીરે વારથી દુઝાઈ;

કામ—સેફ સમજી રિસાઈ હજી

ઝેર વેચાઈ જામ કરો બહાઈ પ્યાં જામ;

મુમ-મુકીદેમુકીદે આવી મુરખાઇ, આલુંહું આલુંહું લડીશમાંલડાઇ મેલી

જેઠ—

૧૭

બાઇ પઠારો કેમ ઉઘાડયો; જેઠ કુંચી મેસારી કેઠ;
સાહેબ બાપા બહાર ગયા છે, શુ ગુંજમાં ધાસ્યુ લેઠ;
બધું ધરેણું ક્યાં લઇ ચાલ્યા, આમ કરી તરકરનું કામ;
પડશે માથે અરે અમારે, પાછું મુકો તમે તમામ.

મુ—ચખાવલા તું ચડી ગયો છે, પરની તારે ચી પંચાત;
બસબસ તારે નહીં મોલવું, હમણાં પાછળ પડશે લાત.
નીચ જાત ચાકરની તારી, આખર જેઠા ઉચકનાર;
આંખ્યા રાંડના હવે અડવા, બંદાતો ચાલ્યા આ બહાર.

કામસેના—

૧૮

વાલમ આવેરે, (૨) આલી જોને આ આનંદ કંદ નંદ નંદ આ
મંદ મંદ હસી હસાવેરે—વાલમ.

ચંદ્રવદન મદન મોહન નયન નિજ નચાવે;
ચતુર ચીત ચળાવે, ધરક ઔપધી લગાવે;
તાપ સૌ સમાવે, મેટું બાવેરે—વાલમ.

કામ—

૧૯

છખીલા પતિ છોડનારી નથી, જુદી નહીં પડે માજીની નીરથી.

મુ—જરાવાર જમ લાલ આલું અહીં, અધીરી ન થા સત્ય ખોલુ સહી
લડી એક ધરમાં નથી ગોઠતું, નથી ચિત્તં વેપારમાં ચોટતું

કામ—મતે પ્રેમ આજો દિસે છે પતિ, બીજી કાંઈએ શું બમાડી મતી
સુસતિ—અરે વહાલી તું આમ આ શું વહી

કામ—..... પધારો પદ્મ મે જવાશે કદી.

સદાકૃષ્ણ—

૨૦

ધર્મ નીતી જીવ પશુ કરી, નહિ કમકામ્યો નામ;
 સમજણ વમર સ્વતંત્રતા, આપતાં મનુષ્ય મામ; મું
 સુંદરી કાંઈ નથી મુગ્ધ,
 સંસારમાં સુત સુંદરી, છુટા મુક્તતાં છેક;
 પસ્તાવું પડશે પાછળ થકી, વંદી જાતાં વિશીક. મું

સે'જ—નિંદાપ છે નાત જાતમાં, કુચ્છો કહે એને લોક;
 દલકો પડ્યો સમા બહાલામાં, વિવાહ કરશે શું ફાલ—
 સ્વામી હવે કું તે શું કર;
 બલ્યવુંને મલ્યવું જીવી મયો, જાળમે મુક્યો જ્યાર;
 જાતો નથી જીવ મંદીરે, વળી તજીએ વહેવાર—સ્વામી.

હાલખા—

૨૧

આમ વાંક વમર વીરા મારે છે શું,
 સે'જ—કાંઈ તારે વલ પડી નથી ધારે છે શું,
 સહા—દલ માત પિતાને પું ફારે છે શું;
 હાલ—બહી વિદ્યા વજોવી વિચારે છે શું,
 મુમ—કેમ લાલડી પડી પછાડી.....
 હા—.....જોને માડી ડોળા મદી બીક ખતાવે મને રહાવે;
 મુ—લાલો પડશે ત્યારે રડશે.
 હા—ઓ જારે ઓ ખાખજરે, હાલ હાલ મને મારીરે—આમ.
 સે'જલડે—

૨૨

ભરે આપણા કુળમાં હઠ્યો અંગારો, હાંદારે હઠ્યો અંગારો;
 મરમ કરમ થન જાનમ જાણી જાનતારો હાંદારે, જાણી.
 વેરવા બસન સંડાસમાં જુડી નવ જાનતારો હાંદારે જુડી.
 જાણે નિરંજન મુક્તાં મદારો જાનતારો, હાંદારે મા.

વારાંગનાઓ—

૨૩

જય જય જય કૌશામ્યી નૃપતિ બ્યામો જય દેશ વિદેશ,
નિજ વન વિધુથી ન્યાય સુધા, વસુધા વરસેજ વિશેષ.

મહારાજ-શિરતાજ—

પરમ ધરમ મરમ વેધક, પ્રજા તણા પરમેશ:

નિતિની રીતિના ઉપર પ્રીતી, સાહેબીમાં મુરેશ,
કંઠાલને ધન માલ આપીને, કૃપાળુ કાપ્યા કલ્પશ.

આનંદમાં નીત આપની રૈયત, નમન કરે નરેશ. જય જય૦

શાળ—

૨૪

ધીક બ્યભિચારી ફનીઆદારી સર્વ વિસારી,

હાહા ! ! ! નમરશેઠ સુણી છું દિલગીર છું બારી, ધિક૦

રાજ કાજના જુઓ કાયદા શી એમાં સત્તા મારી;

લંપટના આગળ ભાચારી—ધિક૦

પરના ખેતરનું વાવેતર, કદી આપણા ઢોર ચરે,

પરને સજા શકાય ન મારી—ધિક૦

ઝેર હળાહળ જે મુરખ જન, પોતાની મેઠે ખીસે;

કેતો દંડ કરે ફરબારી—ધિક૦

કુળાચાર મણિકાનો એ છે, એ નથી હરતી અપરાધી:

વૃદ્ધ તમે છો જુઓ વિચારી—ધિ૦

પ્રધાન—

૨૫

કરો છો શું વિચાર, ક્યાં વમર ઉચાર;

જુથી કરો સરકાર, વાર કરવી નહીં લમાર,

નગર શેઠનો કુમાર, ઘેર જાય નહીં અમાર;

પટાવી કોઈ પ્રગર, જવા ઝટ કરો તૈયાર,

કરે શેઠજી કરાર, નહીં જુઠો યનાર,

જાણ્યો જાણ્યો ખાકા તમારો પ્યાર.

માનારીઓ—

૨૬

બીલાવતીએ લખી મોઢ્યોરે, કામળ પ્રીતમ પાસ;
ચાતુર આતુર ચીત થયું, વરવં સદગુણી સુમતિવિભાસ;
બહાલા વેલા આવળે—

સરદ પુનમની પદમનારે, જીંખી જોખનવતી જેમ
દિનકર કર પીઠન ચહેરે, હૃદય અંતર આપથી એમ—બહાલા
પરણીને સરવ પ્રકારનારે, પુરણ કરશું કોડ.

સમ સીતા સરખી ચણેરે, જાણે રતી રતીપતિ સમજેડ—બહાલા.

માનારીઓ—

૨૭

સમાં સ્નેહી સન્નન પંચ સાખથી, પરણે વરવડુ મુખ અભિલાખથી
લ્હાડો લાડી લોચન લાયકાઇથી, ચોરી ચોરીએ ચીત ચતુરાઇથી.
મનકુ પ્રેમે પરસ્પર મેળવી, બહી દુધમાં સાકર મેળવી;
અન્યોઅન્ય ગ્રહણ કરી, હાયનું શુભ ચીંતવી નીજ સ્વામીનાથનું;
સ્કાયલુતં યદ સહ કાળમાં, પામી મંત્રીનું મદ પતિ રાજમાં;
કન્યે એવો કરાર કરી વરી, અગ્નિ ચંદ્ર સુરજને સાક્ષી કરી;
પતિ આ બવ તને ખાળનારે, કરે કંચ એ કાલ ક્યારે.
મારા પેઠવમાં તારો ભાગરે, બાળનો તુજ બેઠે ન લાગરે;
કહી નહી અપમાન કરીશરે, તેના જમીન શ્રી જમદીશરે;
હરખે વરત્યાં છે મંમળચારરે, કહે કેશવ આનંદ અપારરે.

માનારીઓ—

૨૮

ચાલો જોતજને પગે લાગોરે, વરત વાંસામાં પાપડ ભાગો—
માથે મોલીનો મોઢ્યો પાલીર, જમણે હાથે સમજીદીવા ઝાલી;
માતી વાતી સૈમર સાથે ચાલીરે, મોટી હોંશે વીવાહ વેવાણુ મહાલી,

કંકુ તિલક કરી ચોખા ચોડીરે, નાક તાપ્યું એ ખેંઠાં જમકોડી,
ધરના તારાના દરજન ચાપરે, જોડુ અવિચળ રહેજો સદાય.

સુગુણમંજરી—

૨૯

વિસરી જઠસ સખીને, પતિ પ્રેમમાં પડી પુનઃસખી,
ધર્મ ધર્મપતિનો, કહી વીસરવો નહીં વિનયવાળો.

સાહેલીઓ—

૩૦

જૈયર મુખકર સંસાર, શિયળ છુપણ સજીએ,

એ તિલ નીચુણા નરનાર તનમનથી તજીએ;

પર નર નારી પ્રેમ પ્રહીપમાં પડી પતંમ સમાનરે,

સુજસ સરીર સળગાવી મુકે, કંકુ નહત નાદાન—

ચિ.

અવર અખંડીત અંમ અનોપમ, નહી મળે એક નાકરે;

શિયળ વિના એવા સદ્ગુણ, સદુ જમ સોમલ સંપાક,

અભિચારીને સૌ સંસારી, કરે અધિક પિઠારરે;

પરપોષે પકડાતાં, પડીયા મ્હોટા જનને માર—

ચિ.

જર કરમથી જેહ જગતમાં, કરે કલંકીત કુળરે,

અક્ષતમાં અગારા ઉઠવા, ધર્મ કરમમાં ધુળ—

ચિ.

વેર વિરોધ વધે અભિચારે, નિશ્ચય ધનનો નાકરે;

શિવમુત કેશન શિયળવંતના, દેવ સરીખા જન.

સુમતી—

૩૧

ચમકી, ચમકી ચતુરા કયાં ચાલી અહીંથી ઉડીને ઠાલી,

બેસો, બેસો બેસો શું મહીવું પ્રેમના અવસાનત પીવું.

લીલા—ઉંહું ઉંહું ઉંહું ઉંહું

સુમતી—.....તન આજ પતિ તુજ છું. કું.

લીલા—અધરીત અહીં, અધરીત અહીં નહીં અવસાન,

મુમતી—.....અહીંયાં અંતઃપુર કરતું,

લીલા—એ સખીઓ, એ સખીઓ મારી આવી,

મુમતી—.....શું સટકી જવું સમજાસી,

લીલા—અજમા રહો અજમા રહોને વળજોમાં.

મુમતી—.....બાળા અમથા બોલોમાં,

લીલા—એ આવી, એ આ આવી હું બાધ,

મુમતી—.....આવી કર નહી આડાઇ,

લીલા—માછ માછ બોલાવે મ્હારાં,

મુમતી—.....નહી ચાલે નખરાં ત્હારાં;

લીલા—માં રગડો, માં રગડો મારમ મેલો,

મુમતી—.....છટ્ટીનો છું ઉખડેલો,

લીલા—હમ રાખો, હમ રાખો દાર ઉઘાડાં,

મુમતી—.....લે આ કરી આવું આડાં,

લીલા—સલુણા, સલુણા મુજને સપડાવી, પથુ નાસુ નજર મુકાવી,

મુમતી—હમણી હમણી હમીને શું નાસે,

લીલા—.....મુકો મસ્કરીઓ થાસે,

મુમતી—

૩૨

આ મુગ્ધાની દુગ્ધા, માત પીતાએ મુજને વળગાડી:

માન્યું કહ્યું ન મારું, અરે રાંઠ આ વખત થઇ આડી;

એને બોલાવાના, બહાલી વેસવાના સોગમ આધાં—

ન્હોટી જુલુ કરી ન્હેં, હવે ફરી બોલાવાની ગાધા—

માનારીઓ—

૩૩

પરજી નવસા કૈયન્નીએ પધારીયા, વાળાં લાગે જોજોને રદ લાગે;
સાહેબકી ભાલી ભાખેજી લાખો લાડજો.

ધન્ય ધન્ય સદાકામ શેઠને, જન જોડી નાખ્યાં છે નાણાં તોડી. સા.
 રથમાં વરવહુને ચમર વિખાય છે, હીસે કાલા સેજસદેના જાયા. સા.
 જમલાડી વરવહુનું જોડું જોડેને, યેઠી જોખે હાડા નિસાસા નાંખે. સા.
 મી—લાલ સાહેબને મમજાવે સાનમાં, લલચાવે ને મોતોડે વધારે;
 સાહેલડી સેઠની ફજેતીના ફાળકા,
 ગા—મોડું મહાજન સાજનમાં મળ્યું, આવી રાજકચેરી તપ પ્રેરી. સા.

અંક ૨ જો.

મુમતીવિલાસ—

૩૪

હું આની સાથે શું કરું, વગગયું વેગ આ ખરેખરું;
 મનની મેલી મળી, તરછોડીને ટળી, જડ'હું બળી, હાંધમાં બળી,
 હશે શીમમાંથી સળી, અહીં હવે નહીં હર;
 તજ ખાનપાન વાટ જોતી, હશે જીવ જન;
 જાડું ઝટ એના જન, સાથે મહેં જડયા છે જન;
 નડતી પડતી રડતી એહું છું હવે છળી.—તરછોડી.

લીલાવતી—

૩૫

પ્રાણપતિ પ્રાણપતિ પ્રાણપતિરે, અહીં નથી અહીં નથી અહીં નથીરે;
 અરે અહીં એટલી મુશીને મને આમ, અસાનક ઉઠી કંથ કયાં મયા લમે.
 શ્વામી પેલા સમાગમે આતે શું કર્યું, સાંભળેલું મેં ને હતું લે સાચું કર્યું;
 ખચિત પિયુજી હાલતી જાણ્યે ખરખા, આશરે જાણું છું વેશ્યા આવાશે વેશ્યા;

લીલાવતી—

૩૬

પ્રિય પતિ તમે ઝટ આવો. આ સમે;
 આપ વિના વિરહ વનિહ છી રીતે સમે.

વેશમાં બહારી હતી પતિ તો નહીં પરણી નાર,
 નિંદા મુજને નામ ન આવે આપ વગર અમ્મ કાર—
 આજુપણ અંબર બીજ્યા કરતાં અસરપાત,—
 રોતાં રોતાં નથી ખુટતી અરે રાક્ષસી રાત.
 મને બાસકી સરખું બાસે શયન ભવન બરથાર,
 ઝાંઝર જાણે જડી બેડીઓ, અકળાવે આ વારે—
 કનક વસપ કરકડી બરાબર, વર વીણ કેદી વેશ,
 આ આંજલી આંખે લાગે, મર્યાં સરખી મેશ—
 નામ જડેત્રી નવિન કચુકી, બંધન સરખી પાંચ,
 બહુ દુઃખ દે છે કામ દરોગો, હવે કર શું હાય—
 અલંકાર ધખતા અગારા મણીધર પુણની માળ,
 મંદ પવનની હોરો લાગે, જાણે અગ્નિ જ્વાળ—
 દરેટરી કંકુને કેસર, રસિયાં તુળવિણુ રાખ,
 પતિ વિણુ કાણુ કર, પરિપુરણુ, અંતરના અભિલાષ—પ્રિયા.

કપટકળા—

૩૭

આમ શું કરે છે આલી રજતો ધીરજ ધર,
 ધર ધર ધર સ્ત્રીવર કર નજરે નિરખ વર દરખ બર;
 મીલાવ કર કર— આમ શું.
 સ્મર જવર હર સુખ કર ધનવંતર, બરજો મન બેડી સુદરવર,
 અધર સુધારસ પાછ પરપર, કામ કીડા સખી કર કર—આ.

સુખતિ—

૩૮

મોહી રજોધું મંદ હાસ્યમાં રસિલી તારા—મોહી.
 એકરામી રજો નહીં પરણી બહિષી પાસે, એકલી મુકી અગ્યે આવાસમાં
 આપણે બે બેમબેમવીએ ભોગ એના, મૈયર જવાની એક માસમાં રસી.

કામની તમે કરું કાંઈ થને કામજી, પડે જી કડી પાકવો પ્રેમ પાસમાં. રસી. ૧
 તુજવડો બધીક કોઈ વિષ નથી બહાજી, પ્રતિજ્ઞા કરું પ્રકાશમાં. રસી.
 વલુજનેઆપાર બહાલી ધર્મકર્મ કરું તજી, આવડીએ વમ બધીવિનાસમાં ર.

છોડાવતી—

૩૯

નયથી નિરાશ થઈ, મુંઝાઈ હું મરું—
 બાલથી નથી હું બડી, પ્રાણ વિના બાક પડી,
 મદન મીઠા આંખ મડી, હાથ શું કરું—
 બહાજી બનિયારી મયા, ઉંધતી મુકીને મયા,
 જોકે રાંડ રાખી રજા, કામ કર્યા મરું—

મુચુકુ—

૪૦

અરે આવડી શું આકળાયરે બેની સહ સારું થશે,
 માસ સમ બે મન મુકાયરે— બેની
 રડી રડી થઈ આંખડી રાતી કાયા મજ કરમાઈ,
 આન દેખીને મુખકુ તાર, મને થાજે કાંઈ કાંઈ.

છોડા—કરી નાવલે નાદાની, જશે કેમ જીવનની— અરે
 સાસન દેવતા રહાયથી, તારો મુખરો સંસાર;
 સાચું પતિવ્રત પાળતું, તારે વસ થશે ભરમાર.

છોડા—મારી છોડાછેડી બાંધી, કરી પુરી આ ઉપાધી—અરે.

છોડાવતી—

૪૧

જાણી પરબ વાપ આપ કરી હુંતો અવતરી,
 મને વિશ્વ વધુના પ્રતાપ પતિએ પરહરી;
 હશે ભરડમાં સજીવન પાન અલગલ પાણી વાપર્યાં,
 કરું મુનિવરનું અપમાન ધરમાદાન પન કર્યાં;
 દીધી વિદ્યા મુરજીને આગ લેઈ વત બાંધી,

તેડી માંખે તળાવની પાળ, તેનાં પાપ બળીયાં;
 કાંતો પુન્યની ફાટેલ પર્વ, કે જ્વન છુટી હશે.
 નિજ ધર્મ તબ્યો ધરી મર્વ, સખી મારું શું થશે;
 મહ પાપી તણી પક્ષકાર, ઉત્તમ અપમાનીયાં
 મુકી અજગો શ્રાવકનો આચાર, મિથ્યાત્વીને માનીયાં;
 કુટી સાખ ભરી સરકાર, ખોટાં ખત મેં લખી;
 દોરી દીનજનને દરબાર, દેશે કરીબા દુખી;
 આવાં પાતિક મહેતો અપાર, કર્યાં હશે પુરવે;
 વેસ્થા સંખી મળ્યો બરમાર, અરે મને આ બને.—

મુમુક્ષુ—

૪૨

મી જન દરજન કરવા જઈએ, કાઠી ફીકર ન કાંઈ;
 ભીલા—હોતો અધિધર મદિર, આંખી છે સુખલાઈ;

જન મુખ માઠ કરીએ, પુન્ય કમાઈ.—

૭.

લીલાવતી—

૪૩

મુખ સાહેલી દરખું શું હવે, સાથી જન્મારો જશે.

મુમુક્ષુ—તારા શિયળ પ્રભાવથી. બેની સ્વામી તુજ સાસે થશે;
 બાલે વાંક નિતા વિસારી, નળની જે દવડાંતી નારી
 પાળી તે પતિએ સ્વકારી, તેમ એ તારો થશે.

મહાકૃષ્ણ—

૪૪

મભરામણ મને મડપણમાં આવે છે મજૂર,
 લંપટ પુત્ર ખડખોર, કુતો એનાથી ચાકવોર;
 જોડું છે ધર મારું, આસરીયું એવું સાર;
 થણી સમજણી વહુ છે, તનય તણીર;
 મને લોક દાન્યેર, આજી કરવા કાલ્યેર;

મબન

મુશ્કને બહુ બનાવે, વહુને નહી વળાવી;
 શરમાયો વહુની સખીનાં વચન સુણીરે—
 વરસને મહીનારે વીતી મયા કહીનારે,
 હવે ફરી હું બધને, કાંઈક દિઝાસો હવે;
 લીલાવતીને લઈને આવું પર બંહીરે.—

મંત્રા

મંત્ર

મુમગા—

૪૫

દુઃખી તું દોહરી મારી, સુળી સમ સાસરી તારી;
 પીયરમાં સુખપીલ પણ, કામ ન આવે કાંઈ;
 લીલા—સુળી સાસરીયાં તણી, મહન કરી સુખદાઈ;
 મુળુ—ગુર શીક્ષા સુણી સારો, બધી દીલમાં બીધી ધારી;
 લીલા—અછતાં આવે આળ અહી, કરો વદ પિયાર;
 સસરા પુણ્ય પિતા સમ, આઠ્યા ખીજવાર;
 સોમદત—અરે વર છે બ્યભીચારી, એથી દુઃખ હવે બારી,
 સદા—

૪૬

સુકુળ વધુ તમે સાંભળો, દુઃખીયા સસરાની વાતજ;
 ને મન ચાય તો માનજે, બાપુકું બધી બાતજ;
 હંદુરે હંદયમાં આલોચજે. (એ ટક)
 બણતાં બંહુતાં બણાય છે, લખતાં પ્રંથ લખાયજ;
 મહેત્ર જરૂરને માળીયાં, ચણતાં ચણતાં ચણાયજ.
 હમલે હમલે હુંગરો, ચઢતાં ચઢતાં ચલાયજ;
 સામરસમ સરોવર વળી, ઠીપે ઠીપે બરાયજ.
 ઉઘમ કરવાં આળસ તણ, દુઃખ દારિદ્ર નાયજ;
 એમ હવાય આરંભતાં, સર્વ કાર્ય સંધાયજ.
 એથી આવી ઘેર અપણે, કરસો કંઈક ઉપાયજ;
 ધરમ પચાવ ચક્રે ચક્રે, સાચન રેવતા સહાયજ.

હંદુ—

હંદુ—

હંદુ—

હંદુ—

શ્રીઓ—

૪૭

અસરી લાયક લીલાવતી બહેન બલે સાસરે સીધરોરે,
 સુકિત પ્રયુક્તિથી પવિત્રત પ્રજ્ઞાવ સ્વામીને સુધારોરે;
 બ્રાહ્મી ચંદનબાળને શીવા સુહસા સુલભ શાશ્વોરે,
 પ્રભાવતી પદમાવતી શીખવતી સીતા કૃતિશલ્યા વખાણોરે;
 પુષ્પચુલા મૃગાવતી કુન્તી દ્રોપતી સન્નિપાદ વલ્લભોરે,
 સતીના ચરિત્ર સુષ્મી સુપવિત્ર સુષુ મહી સુચવંતીરે;
 નિત્ય પ્રણયીએ પ્રભાતે ગુરુદેવરે શુભંદ જયકારી,
 પછી સારીયે સાસરીયાની સેવરે, વિનય ધર્મ ધારીરે;
 સખી પુરેપુરે પ્રથમથી વીચાર કરી, કાર્ય કાંઈ કરીએરે,
 શ્રીમ સાસરવાસમાં વીરા, કેશવની ભેદને વિચરીએરે.

લીલાવતી—(સ્વગત)

૪૮

રે કયો વેશ્યાએ કેર, ઉપજો ઝેર, વાળવું વેર, હવે સા જાને,
 હું કાળી નામણુ યદ્ય ડસું મલિકાને.
 આ જોગન રસ ઝસકાય, વસુ વનમાંપ, લાલવિષ્ણુ લાય ઉઠેએ અંજે,
 શી સુકિત કરતાં મળું સલુણા સજે.
 શું કરું સુજે નહી કાંઈ પહોં મનરાષ, મર નિષ આપ, પિતૃકૃપાએ
 નિષણ્વીયાતીના ઉપર નજર મહિ નાથે.
 મંગાવુ મહીથી ચાર, જોઈ શ્રીકાર, અરે આવાર, કહી સમ્પરાને,
 હું કાળી નામણુ યદ્ય ડસું મલિકાને.

લાલબા—

૪૯

કરી વેશ્યાની ચારી બેઠા અટારી પેલા તમાસ પ્રણુ,
 જાઓ જાઓ મંદ્યારી, બાબી અમારી, બેઠા અટારી—પેલા.
 વાંઝીતો આંકડો વેશ્યા છે વસમી, જોએ ન શાએ જાણુ.

જાણુશે લેા કેર આણુશે ડાણુ, કરશે સંઘ 'રોઝાણુ;

જુઓ જાળની ડારી, હાથમાં ધારી—

મેઠાં

લોકલપતી—

૫૦

અવર મદન અલખેલો, આતો હીસે અવર મદન અલખેલો—આ.

સરદ્યુનમના સુધાકર સરીખો, આજ નમરમાં ઉમેલો—આ.

મનોહર કરતુરીઆ મમ માદક, બેઠું ડરખે ઝુકેલો—આ.

કું નિરભાગી નાથ લજી મને, વેશ્યા આવાસે વસેલો—આ.

ધન મણિકા ધરણીતલ તુલને, પ્રિય ક્યો મમ પરણેલો—આ.

વંદ મોરને મયુર મેધ સમ, મુજ મન રંગ રહેલો—આ.

મધ્યારી વેશે નહીં જાણે, મમ હજી હેલ હજીલો— આ.

સાહેલીઓ—

૫૧

મખીઓ નિજ નિજ નીતિ ધર્મ સહા સંભાળીએરે,

પરમ પવિત્ર પશ્ચિદન પટકુળ કરી પરિધાન;

આમ સસરા માતપિતાની સેવા સાચવોરે,

આવ સહિત ભક્તિથી નીત ભજીએ ભમવાન;

એવા ઉત્તમ મુણથી ઉભવ મુકુળ અજવાળીએરે. (૨૬)

નજરે નજર ન બેડીએ, નાથ વિના નર સાથ,

પર નરને નવ આપીએ, તાજી હાથે હાથ;

હસવું રમવું જમવું એકાંતે નવ બેસવું રે,

પતિવિશ્વ પતિના પશ્વ સદમિત્રોની સંગાથ—એવા.

નાથ વિના કરવી નહિ, વિનોદ રસની વાત,

વિશ્વ વિશ્વ ન વર્તવું, બલે આત કે ત્યાત;

સુજની શરૂ થવું નહિ, સુધરી સદ આચારથીરે,

નિલંબ નટખટની સોખત લજવી સુખત—એવા.

કુમ્ભી કલશ કુમ્ભે, નિરધન નિરખજ કાવ;
 મતિહીન પતિત પતિ મમે, એ સતીને સુરસપ;
 જ્યેષ્ઠી પમ અંગુઠે, દ્રષ્ટિ આધું જોડીએર,
 સુખમર સાચવીએ સહ સાથે સંપ સહય—એવાં
 હંમે રવરે ન ઉચરણું, કુશીને મરળદ,
 કલિન ખેન કરવો નહી, વહિથી વિવાહ;
 વંચળ ચાલે ચટક ચટક, ચતુરા નવ આલીએર,
 સ્ત્રીવસુત કેશવતી સીખામણુ અંતર માદ—એવાં.

લીલાવતી—

૫૨

અમૃત સરખું સુખમરીર, મીઠું મહી વેણું મહી વેણું,
 જ્યેષ્ઠી કોશાખી નવનરીર, મીઠું મહી વેણું મહી વેણું.

સુમતિ—

૫૩

આ મરવાણી કીજળ અપાર અજળ અપાર, હીમી—જ્યેષ્ઠી.
 રંજા થઈ પશુ અધિક રખણી, કે ઉમીષ અવતાદ;
 શ્રેષ્ઠ સમા સીધા કેસ સુસોલિત, સહીવતી સુખમર,
 ઘટ સમ નાકે નયની યરકે, અશ્વ અધર નિરખાર
 ચપકવરણી એ મૃગનયની, મારી કટાક્ષ કટાર—જ્યેષ્ઠી.
 કેસરી સરખો લાંક કટીનો, ઘુંવ નિતાંબ આમર—
 અંગ અનેપત્ર મંજળ જોડી, કાલિય કંઠ ઉચાર—

લીલાવતી—

૫૪

અમૃત સરખું સુખમરીર, મીઠું મહી વેણું મહી વેણું,
 જ્યેષ્ઠી કોશાખી નવનરીર—

મીઠું.

સુમતિ—મારે મહી વેણું મહી વેણું.

જ્યેષ્ઠીને પદની ઉત્તરીર, મારે વેણરી ચોકવચ્ચી—જ્યેષ્ઠી.

ચટપટ ધુંપટ પટ ખોલોરે, મ્હારે મહી મુલકાં જરાબર ખોલોરે—મ્હારે
મૈયારી—

૫૫

મેતાજીરે શું મહી મુલ બલાવું, ચાપો પછી બાવ જણાવું,
મગસે નહીરે હઠો દુનિઆમાં આવું, સમજીને શું સમજાવું;
ગુમતીથી રોજ જમાવું, સ્થો લાલન શું લલચાવું,

ખાધા કો ખુશ થાવું, તક જશેરે તો પડશે પસ્તાવું. સ.

મુ—મહી મીઠુંરે મ્હેં ચાખ્યું મહિયારી, તું મામ કયે વસનારી;

બમુદીમારે જુરહી બાસે બારી, કહો નામ તમારું નારી.

વળી કોણ તમારો વિહારી, સ્મિત માસ્યથી મન હરનારી;

કે' તુજ કુળ કામણુમારી, સાવિત્રીરે તુલ્ય ન આવે તારી.

હી—રંગીલારે મારી જાત રખારી, છું રાજપુરે રહેનારી;

હનુવોછેરે મુજ સ્વામી સુખકારી, મમ નામ સંકુણી સાચી.

તમા વણીક વડા વેપારી, પુછી કુળ જાત જમારી;

શું વાન વીવાની વીચારી, મનમોહનરે કું નવ પરણીત નારી.

મુ—અલખેહીરે મારે અનંગ ઉછાળા, મુણી મધુર વચન મરમાળા.

હી—નવ સમજીરે કું બોળી નવતેર, મહીથી દુઝે મમ ઘેર.

મોઘું છે મોરસ મારું, વડી વાત બને નહી વાર;

નયા લીધું કાંઈ તમારું, કું જઈછુંરે અતિ રતીપતિથી રૂપાળી.

મુ—સા માટેરે વાત જવાની બોલે, મમ જીવ ચડ્યો અકડોળે.

હી—અજુધટતારે ધાટ તમે ધડકોમાં, આધા રહેને અડશેકમાં.

મુ—કું આધોધું અન્નમેલીરે, તજ છું મમરામણુ ઘેલી;

મહી મુલ કહો મન મેલી, દીસ હરણીરે શું હવે ડા'પણુ ડહોલે. મ.

હી—રંગરસિયારે દુરીજનથી મન ડસીએ, કહો બાવ ત્હારો શું કરીએ.

મુ—(સ્વગત) મળમનનીરે મુજથી નજર મીલાવે, નખરેથી નખત નખાવે.

કુમ કુમનો ચંદ્ર કપાયે, તથા ગૌર સુલાખી ખાલે.

ચમકાવે ચીતકુ આખે, ઘર કરવારે તમ વચને અનુસરીએ;

દીલમાં ફરીજનથી ન ડરીએ.

હી-જાણજીરે શી મન વાત વિચારો, મુજને વહસે ધણી મારો;

મારમદે મુકાને મન મમતા, સુંદર રાખું સમતા;

મીક છો અખળા હમનદરા, કરો આંખ તણા અણસારા;

મેં જાણ્યા વિચાર તમારા, ધારો છો તે સ્વાર્થ નથી સરનારો.

મુખતિ—

૫૬

કામણગારી નારી કેને મને વાત તારીરે;

છેલ જાણી જાણી શંકડી, આ હીસેઆદ્યત.

ચુલ્હીથી ગામડીઓ બુહો, જોતો ભમતો છુત;—કા.

ચતુર વિચક્ષણુ તું ચતુરાને, ધણી મુરખ સરદાર;

ચંપકવરણી કેમ ચાલે છે, મમારથી ધરખાર.

હી—ડાહ્યા હમરા તમને પરની લાગે વાત પ્યારીરે?

પમ હેઠળ દાવાનળ સળગે, એ અવલોકો આપ.

અમને પછી શી ખામણુ આપો, મોહન રાખી આપ—કા.

નીરક્ષણ નીચ જન્મતની નારી, આ ગણિકા ગુણહીણ;

કેમ પ્રેમ બાંધ્યો પાતળીઆ, પુરણુ ચપ પ્રવીણ.—કા.

મુખતિ—મધુર વચનથી કરે હરણુ, મન સુંદર રસિક સરીક;

કેક કળામાં પુણું કુશળતા,.....

હી—..... હરે પુરણું હીર;

ભલે લાલ તમાચો મારી મુખડું લાલ રાખોર;

અલખેલા ઉત્તમ કુળ ઉપજ્યો, આ કુલદા કેમજાત;

કામણગારા કેમ જાને છે, વહે બરાબર વાત;

મુમતી—

૫૭

તાબે થયોપુ સલુણી તમારા.....

મે—.....મ્હોર આપો મનમોહન માસ.

મુ—નાહક આહક નવ બઠકાવો, સત્ય વિચાર સલુણી બધાવો;

મે—કૃપણતા શેઠ તમારે તે કરવી, વાંછી વેશ્યા તમ્મી હોબરી બરવી;
હામ વાના ઢહાડો ક્યાં થઈ વળશે, માલ વેશ્યા મુખડી સમ મળશે.

વેશક વચન વદો શું વિચારી.....

મુમતી—.....શી મરજી છે સલુણી તમારે;

મેયારી—આજ કરો નહીં વેશ્યા વેમારો, મુકોને હામ મારો મરડાશે.

કુતો અહીં નહીં આવું હવેથી, ફાંકડે રાવ શી ફાંક રજોતી;

મુ—મ્હોર આપી લેઉ માલ તમારો, નીત્ય બે વખતનો બાંધબે બારો;

મેયારી—

૫૮

રીસકણા રીસકણા રીસકણા રીસકણા;

ત્રેમ જાળ પકડી લાલ, અવળી ચાલ, મકાવો હાલ;

આ મડદાલ વચમાં સાલ, બમડે તાલ કરીએ ખ્યાલ;

મુકોને ખલક ખાળ માનસર આ મરાજ રમે રમોને રસાળ;

મુમતી—મઠકાવે ભટકાવે કરમાવે બરમાવે તરસાવે ફરસાવે બહાલ.

મેયારી—

૫૯

પ્રીતમ આ પ્રજ્ઞાન છે ?

મુમતી—હા હા હા હા.

મેયારી—ડાકણનું કપાણુ છે ?

મુમતી—ના ના ના ના ના

મેયારી—ઢોળા પાડી લેજા ત્રેમપ્રેમકંધી બહાસો મારો આ વેચાણુ છે.

મુમતી—હા હા હા હા.

નરક કુંડલી નીચળી, મહં આજીવન જાળી;

મેયારી—જવ જવન સજવન મનુ, મેટ પદમણી ભાણુ.

મુમતિ—કરવું સમરપણુ સર્વ પરસ્પર.

મહંયારી—પ્રિય શું ? પ્રથમની પીછાણુ છે.

મુમતી—હા હા હા હા.

મેયારી—

૬૦

ચાલીજી ચાલીજી અહીંથી ચુટેલ,

મીડું તું મનાવી ફંદામાં ફસાવી, પ્રપંચે પડાવી ખેલાવીને ખેલ.

ચડાવી ચોળાવી ઉડાવી, બનાવી પૈસા પડાવી જળાવી જોલ.

હરાંમી સ્વામી જે દેખા દુટેલ, બહાલાને મુઠીને વંડી મએલ;

તરણી તળવી, તેં છેડા વળાવી, રંડા તેં રડાવી મરાવી નાંખેલ.

કામ—

૬૧

ઉઠ્ય ઉઠ્ય અહીં જાને તારે ઘેર, ધુતારી ધુતવાને આવીરે;

ક્યાં મવનું વાળે છે તું આ વેર, ધુતારી ધુતવાને આવીરે,

છેલછપીલાને છેતરીઢીનાળ, ધુ. તારકાળું કર આવ્યો તારો કાળ ધુ.

ખેલી મીઠાંમીઠાં કપટ વચન, ધુ. કરે મહીન મહેતાજી તણું મન ધુ.

તારું પોગળચયું બધું પ્રકાશ, ધુ. હવે આવીશ નહીં મારે આવાસ ધુ.

મૈ—રાંડ આવીશ રસિક કને રોજ, નફટ ફટ ફટ તનેરે,

તારા મમત ઉપર માણુ મોજ, નફટ ફટ ફટ તનેરે;

તારી ખોદીછે પીતળ જેવી પ્રીત, ન. તુતો માટી નવાનવા કરે નીત ન.

રમે તમારાથી જે પુરૂષ જાર ન. એવો જગતનું એકું જમનાર ન.

તારો ખચિત ખલક ખુંદેખાટ, ન. તારે તન તેતો કુતરાની ચાટ, ન.

તને અડતાં મનુષ્ય અબડાય, ન. તારા સંગથી નરકે નર જાય. ન.

કામ—

અંક દાખમાં કાળુ મને દેખાય, ધુ. આતો માંડી તારો રંગણીયું યામ ધુ.

મૈ—મારું ફોડી નાંખજેતું હેવાકુટ ન. હાહામારા આમાટીએ માથુકુટ ન.

કામ—ભુંડી રાંડ નિચ જાત બરવાડ, ધુતારી ધમકાવે મનેરે

અહીંથી તારી મહિ મટકી ઉપાડ—ધુ.

સુમતી—જમ જમ રાંડ ગ્રાહુ નહીં બોલ, આધીરે તારું આવી બંન્ધુરે
તેતો હાથે કરી ખોચો તારો તોલ—આ.

સુમતી—

૬૨

માહું લગાડોતો મારાસમહેસલુણીરે, નથી આનહટમાં બે બદામની બુણીરે
વચમાંબોલાબાવીલુબોલી વઢકારીરે, નીચમાં નિચ વેશ્યા નિર્લજનહારીરે

મૈયારી—

૬૩

મહી બહુ વેચામ, અહીં નહીં અવાચ અપમાન માય;

મ્હોરો સદાચ કપાંથી અપાય, નીચ આધીન નમીના.

સુમતી—આમ ચતુર નાર કરી પુર્ણ પ્યાર ૩૨ નવ લમાર;

નિચ આબ્બ હાર, લે મુક્તાહાર, વળી આપીશ દામીના.

સુમતી—

૬૪

આજ રંગમાં રસિલી પ્યારીરાતરહો, વીસમહોરંગાલનેપ્રભાતે લહો. ઝો.

કટુક વચન કુલટા નહીં બોલે, આટલું મલુણી સુખત સહો. ઝો.

મૈયારી—

૬૫

નમીનારે નેહ નજર કરી આબ,

અહનિચ કું અધીન અલબેલા, પણ નહવાની પીડાબ.

મુ—રે મણિકાને કું નહીં માંહું, મનથી કરો એ મિબબ;

રસિલીરે, રાત રહો અહીં આબ;

લે આ વચન તવ મન ધન તારું. નથી એ કરકાશું કાબ.

મ—કું પણ કોલ કરાર કરે પતિ, આવીશ નીત અહીં આબ—ન.

કુંરે બરવાજી સરજી, સુરવ પુન્ય કરવાંબ—ન.

અંક ૩ નો

કામ—

૬૬

કરમ તણી કચનીરે ક્યાં જઈને કરે, લીલામાં જગમે ઠાવાનળ દુઃખને,
બરવાણુ વેરણના બંનેમાં થકી, શેઠ જીએ નહિ રનેહે મમસન્નુખને,
મોજમજા થાણે મારાં દેખતાં, લાજ ન આવે નિર્લજને લવલેશને,
અહનિકા એ મેજણ રેછે આનંદમાં, કલેશ વિશેષમનેદપને હમેશને ક.
છેરછે મહિયારી મારો ઇંચકો, કર્યો કંઈ વશ કરે હવે હું કેમને;
બહુ મેણુતો સાઠાખાર વરસ લણો, તુટી તરત પ્રિતમથી પ્રેમને. ક.

મૈયારી—

૬૭

અમૃત સરખું સુખકારીરે, સ્યો મનમોહન મહી લાવી.

કા—આ હેવા સપડી આવીરે, કામણુ દુઃખણુ કાંક કરે.

બહેલી કરતા શરીરે કામણુ.

કપલ—

૬૮

હજીએ નવ આવતી અટકી.

કા—કેમ કરે જરો કાળજી રહકી, નર્થ દહતી પડકી મટકી—હજી.

કપ—હવે નવણુ રજકણુ સમ ખટકી.....

કા—.....છેલ જશે ઇટકી તટકી.

મૈયારી—

૬૯

અમૃત સરખું સુખકારીરે, સ્યો મનમોહન મહી લાવી;

બળે મનમાં વેરણ મારીરે, સ્યો.

કુ—તુજ દહી અધિકું મુણકારીરે, આવો મહિયારી મારી,

જયવહુ રહેશે જયમારીરે—આવો.

મ—મહિયારી મંચ જયમારીરે ખાઈ જયકંપણુ કરવું;

જયમારીરે આ જિજ્ઞાસીરે, કાંક લીન આદરશે મરવું;

ક—કબી શું હજ્યા પુરીરે, લીધી તુજ લખખી હુડી;

કા—ખાટી મધ મારી ખુરીરે, શું કરવું માયુ કુડી.

કટકજી હાડી તું કાઢીરે, ભોક થકી પણ નવ લાજ;

બધી હાથ કરી તેં બાજીરે, કર મહેતાછીને રાજી;

મૈ—મીઠા ક્યોને મહી મીઠુરે, કાળજકુ ઠંકુ ચાકે;

આતો નથી અવર અજકુરે.

કાળજકું.

સુમતિ—

૭૦

મલપતિ તલપતી રતીમતીરે રતી આકૃતી રતી નથી તું વિશરતી રતી;
નવલવધુ આરપાર હલ્યમાં ઉતારી, સજ્જ અપજ અસુખરછી અમકતીરે;

મ—મીઠાં મીઠાં વચન આમ મરમમાં ઉચારી;

ધાર્યું છે શું ? ક્યાં સુધી ધર ધુતીરે કાંક મોહની કરી મને રતિપતિ

સુ—સુખકાયક મમ લાયક લક્ષના જન્મીશું આઢેર જતીમાં જતીરે;

મૈ—અવળાં દામ કરે વીધી કહેવું શું વધારે

શું મહુણા આપ યોગ્ય આ હતીરે, રાખ્ય રાખીને રજા તમે રતિપતિ

સુ—મધુરી તું રાધિકા સમાન, મેણાં મારમાં,

મૈ—કમન જેવી આપ નવ કરો કતિરે, રમે આંખમાં સાપોલીયા રતિપતિ

કપ—છટકતી છીનાજ છાસ કેમ છોડતી નથી;

કા—જાને જાણી જાને કરધુંજતીરે કેમ આવતી હવ્વુનથી તું અટકતી

સુ—રમકુ સુમક કરતી નીત્ય આવશે રસીલી મીઠકુ મહીવેસુ સુખદઅરતી

મ—પ્રેમ પોથી પઢી પ્રતીલ પ્રાણજીવન પાસે;

સુ—મલ્લિકા ગમારમાં નથી મતીરે.

કામસેના—

૭૧

સુજને જીખ ખામતી તેંજ કરી, તેંજ કરી ધન માલ મતા હરી
દીક્ષકામાં નવ બેસ કરી—

સુ—

ના કહેતાં નિતનિત ધર આવે, જા તુજને સરમ નથી જરી.

સુ—

કામ નથી ધરમાંનૃતમ કેર, આ હું સત્ય વચન ઉચરી.

સુ—

નકદાં ચક્ર કહી પણ નવ દેસો, મમ પરમાં હટકેલ ફરી, મુ-
આજ ચક્રી કરો, અહીં તમારું, કું ખોટી આ રાંડ ખરી, મુ-
મૈયારી—

૭૨

પ્રાણહન પુઠે પુઠે પધારો, અહીં છે એકાન્ત આવાસ અમારો;
કામદીડા પતિ અહનીશ કરશું, સાહેબ વનિલાની વિનતી સ્વીકારો,
મુ—તું જોખન મદમાતી મૈયારી, મેં નિરખી તુજ નિપુણતા નારી;
છત્રી રાખું તને હેલ છત્રીબી, જાણીએ છે બધી જાતી વિજરી,
મ—અયરી બાલ જવાહો તમારી, કું મણિકા ચક્રી નધારે નહારી;
મુ—જાણુ કરીને જમતમાં શું કારણ, કું મધુકર તુંતો માલતી મારી.
મૈયારી—

૭૩

માયાના મુગટ મારા પરણ્યા કે કુંવારાં,
જાને માટે આપે સમા વદાલાને વિસાર્યાં;
ક્યાં છે માત પીતાજી તમારાં ક્યાં છે સજ્જન કુટુંબરે,
ક્યાં છે ક્યાં છે ક્યાં છે સંબંધ તમારો સાચુખોસો સમમારે. મા.
મુમતિ—પવિત્ર પુન્યાત્મા છે માવીત્ર અમારાં;
વેશ્પાની સોખતે તજ્યાં વગર વિચારે;
આ નમરીમાં એક વસે છે, વનિતા પિયર વસેજરે,
વનિતા વનિતા વનિતારે, અનુપ આકતિ એની તારે અનુસારે.

હોલાવતી—

૭૪

મારી સૈયર શીયળ સોભાગી, દેખી અવગુણ શો તમે ત્યાગી;
આપને ઘટે કરવું ન આવું, કહોતો એહને અહીંયાં બોલાવું.
મુ—મુતો સર્પ જગાડીએ સાથી, અતિ અડચણ યાય એમાંથી;
શું છે સૌ સુખદાયક પ્યારી, એનું કામ નથી અહીં નારી;
નિત્ય આવતાં બોલન કરશું, રસકૂરંમમાં આપણુ રમશું;
મધ્યું છે મન આપણુ એનું, અહીં શું છે પ્રબોધન એનું;

મ—આવું કરીએ નહીં થન કાચું, સાંભળોને ઠકુ સાચેશાચું;
 પ્રિય પરણ્યા તમે મારી સાચ, એતો વલ લાવો પ્રાણનાચ;
 મહી ચોરીએ હાથ હમાવ્યો, નખ દેખને નેહ જણાવ્યો;
 તમ સાચે હીંચોળામાં હીંચી, ખસીયાણી પાડી ચીર ખીચી;
 લાગે આટલું તમને અધુર, હજી ખીજી નીચાનીઓ પુર;
 મને અરધીએ એકલી મુઠી, જયા મટુર પતિ બધુ મુઠી;

સુ—મહં વિશ્વમ સાંભળી ઠહાલી, મળ્યાં કંપતી કોક દીવાળી,
 પ્યારી તારો છે પુરણુ પ્રેમ, આવી પહેલું કશું નહિ કેમ;
 ક્યો કેમ મહીયારીનો વેશ, નવ જાણ્યું કપટ લખલેશ;

મે—મહેં તો જાણ્યું રસીક રીસાળ, પાસે વેશ્યા વિષય વિષ જવાલ;
 એથી મેંમારી સ્વાંગ ધરીને, લમને વસ ક્યાં કપટ કરીને;

સુ—સત્ય વાત સકળ પ્રિયા તારી, મારી અકલ મધ હતી મારી;
 મારી રસમ સરખ તેં સુધારી, ધન્ય ધન્ય પતિવ્રતા નારી;
 મારા કુળનું કલંક હેં કાપ્યું તને અધિક સાખાથી સ્ત્રી આપુ,

હીંસાવતી—

૭૫

મનહર મળતાં મેં મન મમતું, સરવે સુખકુ માણ્યું;
 જગતમાં જોતાં રવામી સમામમ, સમ સુખ અવર ન જાણ્યું; (ટેક)
 જન વચન સુધારસ સ્મિત પરથું, સાતે છેત્રે ધન વાવરથ;
 પ્રતિદિન પ્રભુની પુજા કરથું. મનહર—

પિયુ માત પિતા પાસે લાગો, માશી અચરાધ તણી માગો;
 સંસાર તણો ચલાવો સાગો. મનહર—

કામસેના—

૭૬

મીલિ પાલરની જીનાર સરવે મુરખના સરહાર,
 નીતિ નિપુણ મણે નાદાર પીઠા પામે અપરંખર;
 જેવી સાચે જવ તલ જાણી માવ પીતા પરજાવે,

હેને ત્યાગી નિરભાગી નર, આપણી પાસે આવે પ્રીતિ;
 પતિન સુખ પકવાન સરીખું, તપ્ત થયા નહીં તેથી,
 મણિકા મમન વમન સમ મણવું. અરે થશે શું એથી પ્રીતિ;
 શું એનાથી કારજ સરશે, એ શું સાઈ કરશે;
 જ્ઞાન સમાન મદા અથડાઈ, મોત વગર તે મરશે.

જોઈલકે—

૭૭

શ્રીમંત શાયખું તેં પ્રિયા સુતની, વધો વેલ તારા મકી કુલની;
 વધુ શું વફુ ગુણ તારા વધું, તને ધન્ય છે સુખ આપ્યું બધું;
 અવળ તારું રહેજો સુહાસણપણું, સદા સુખમાં જીવ જો તું બધું;
 કળા કળવી લાવી તું કંથને, મળે પુન્યજ્ઞાણી સુપુત્રો લને.

સુગુણમંજરી—

૭૮

સુખી મળે દેશી સજન સમાજ, ધર્મ પતિન તું ધર્મ કવચ ધરી;
 અપરાજિત થઈ આવ—

૬૦

કંપતી આ દ્રષ્ટાંત વિલોકી, સુધરોને સુખ કાજ.

૬૦

સુધળા—

૭૯

નાટક નવિન રસાળ રસિક રચ્યું, નાટક નવિન રસાળ;
 વહી મયેલા નિજ વાલમને, પકડી પ્રેમની જાળ;
 વેશ્યા ધરથી નિજ ધર લાવી, વનિતા જુદી વિજ્ઞાન— રસિક૦
 લીલાવતી—સમ શીયળવતી સતી માનુની બુલ મણી માળ;
 પ્રેમ વિનમથી વર વશ કરજો, પ્રજ્ઞામી જન્મ પ્રતિપાળ. રસિક૦
 અણ્ણહીસપુર પાટણનો વતની, રાજનમર રહુ હાલ;
 જૈનશાળામાં જૈન અધ્યાપક, શીવમુત કેશવલાલ રસિક

અમદાવાદ

કેશવલાલ શીવરામ

પર નં. ૭૮૨ હાળપટેલની યોગ

અધ્યાપક

રૂપીનીંગ અને વીવીંગ મીલના માલીકો તથા તેવી

મીલ ખાંધનારાઓને લાભદાયક ખખર.

અમો રૂપીનીંગ અને વીવીંગ મીલોના પ્લાનો ડીઝાઇનો એરડી
એન્ડો વીજેરે તમામ તકવાર કરી આપીએ છીએ તથા મીલનું મકાન
અને તેને લગતા તમામ મકાનો નેવા ફે ગોડાઉનો, બંગલાઓ;
ચાલીઓ, સ્ટોરરૂમો વિગેરે અમારી દેખરેખ નીચે પછીજ ઠરકતર
બરેલી રીતે તકવાર કરી આપીએ છીએ તે બાબત અમારી સાથે
કામ પાડવાથી ખાત્રી થશે.

મેસર્સ અધ્યાપક એન્ડ સન્સ.

એનજીનીયર્સ એન્ડ કોન્સ્ટ્રક્ટર.

૭૮૨, હાજીપટેલની પોળ-અમદાવાદ.

વીજળી વાપરતા હોતો અમારી સાથે કામ પાડી જશે.

તમારી બત્તીઓ બગડી હોય, પાવર વધારે ખપતી હોય, અજ
વાળુ પછસાના પ્રમાણમાં ન મળતું હોય, નવી બત્તીઓ તથા પંખા
એસાડવા હોય તેના તાર વીજેરે નાંખી જોડાણ કરવું હોય અગર
નવું કનેકશન લેવું હોય તો અમારી સાથે કામ પાડવાથી તમોને
દાયદો થશે.

રહેવાના મકાનો, દુકાનો, વખારો, મીલો, જીનો, પ્રેસો; મીનેમેટા,
ગ્રાફો, થીએટર્સ વીજેરે તમામ ઠેકાણે વીજળી રોશની નાંખવાના
ડીઝાઇનો, પ્લાનો વીજેરે તકવાર કરી કામ કરી આપીએ છીએ.
જેમાં આપનારની તમામ સગવડ સારી રીતે સચવાય તેવા ડીઝાઇન
પુરા પાડીએ છીએ.

લગ્નસરા તથા મંડપો વીજેરેમાં ટેમ્પરરી બત્તીઓ નાંખવી હોય તે
મણુ કામ કરીએ છીએ, જે માટે નીચેના સરનામે પુછી ખાત્રી કરો.

મેસર્સ અધ્યાપક એન્ડ સન્સ.

એનજીનીયર્સ એન્ડ કોન્સ્ટ્રક્ટર.

૭૮૨, હાજીપટેલની પોળ-અમદાવાદ.

વાંચીને લાભ હોય.

ઓછા ખર્ચે મોટો લાભ.

જીર્ણોત્થાન વીગેરે ફેક્ટરીઓના માલિકોને બધું
એનજીન અને ઓયલર વાપરનારાઓને અમુક્ય તક
ફેક્ટરીના એનજીન અને ઓયલરો સંતોષકારક રીતે
કરતાં હોય એટલે બરાબર નીચમીત રીતે ન આવડે
ન જોઈતા અવાજ થતા હોય, કોલસા હઠ કરતાં વધુ
હોય, એનજીન પુરેપુરા સાંચાને ખીંચી શકતું ન હોય
જીનના ભાગોમાં વારેઘડીએ ભાગતોડ થતી હોય, અ
વારેઘડીએ ગરમ થતા હોય અને કાચમ ગરમ રહેતો
વીગેરે એનજીન તથા ઓયલરોને લગતી તમામ કામ
કરી એનજીનો, ઓયલરો સુધારી સારી રીતે કામ
હાલતમાં મુકવાનું કામ હમેશાં અમુક કરારોથી મ
છીએ જે બાબત અમારી સાથે કામ પડવાથી

નવી જીર્ણોત્થાન ફેક્ટરીઓના પ્લાન એસ્ટીમેટો વી
કામ અમે કરીએ છીએ તથા નવી ફેક્ટરીઓ બાંધી
કામ માથે રાખીએ છીએ.

રહેવાના મકાનો, બંગલાઓ, હોસ્ટલો, ચાલીઓ,
વીગેરેના ડિઝાઇનો, પ્લાન, એસ્ટીમેટ્સ વીગેરે
બાંધી કરી આપીએ છીએ.

વધુ વીગત માટે નીચેના સ્કીરનામે પત્રવ્યવ

મેસર્સ અધ્યાપક એન્ડ

એનજીનીયર્સ એન્ડ કો

૭૮૨. હાનપટેલની પોળ

